

De Ster

Handwagen-Pioniers

»Laat hen te voet komen met handwagens; laat hen hun lendenen omgorden en doorloopen en niets zal hen hinderen.«

(Zie blz. 340)

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

44e Jaargang

—

No. 21

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

A. D. JONGKEES, Redacteur

En ziet, er zijn laatsten, die de eersten zullen zijn; en er zijn eersten, die de laatsten zullen zijn.

Lukas 13:30.

INHOUD

GEEN ANDERE NAAM	door David O. Mackay	327
INDIEN GIJ NIET ÉÉN ZIJT? GIJ ZIJT		
DE MIJNEN NIET	door Joseph Fielding Smith	330
VAN DE REDACTIE:		
EEN AFSCHIEDSGROET AAN ONZE		
BROEDERS EN ZUSTERS IN NEDERL.	door Franklin J. Murdock	332
EEN GROET AAN DE LEDEN DER KERK VAN HET NIEUWE		
ZENDINGSBESTUUR		336
BIJ DE VOORPAGINA.		340

WIJ LEVEREN ALLESOORTEN

Drukwerk

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJKSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus« - Langebrug 107, Leiden

Telefoon 20950 - Giro 79376

Voor het inbinden van Uw boeken is bij ons het adres!!!

GEEN ANDERE NAAM

door DAVID O. MACKAY

van het *Eerste Presidentschap*

(Uit een onlangs gehouden toespraak)

Deze is de steen, die van u, de bouwlieden, veracht is, welke tot een hoofd des hoeks geworden is. En de zaligheid is in geenen anderen; want er is onder den hemel geen andere naam, die onder de menschen gegeven is, door welken wij moeten zalig worden. (Handelingen 4: 11-12).

DE MAN, die aldus Jezus tot den eenigen veiligen Gids en Leider proclameerde, was een eenvoudige visscherman, die ongeveer negentienhonderd jaren geleden leefde. Hij leefde zijn leven

van Nazareth. Bijna drie jaren lang vergezelde deze hardnekkige man Jezus vrijwel overal. Hij leerde den Meester van zeer nabij kennen. De levensphilosophie van Jezus werd die van Petrus. Niet ineens, doch geleidelijk, door zorgvuldige waarneming en kritisch aanschouwen, gepaard gaande met innerlijke ervaring verkreeg hij de vaste en verheven overtuiging, welke duidelijk in de volgende woorden tot uiting komt, waar hij tot Jezus zeide: „Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.”

Ik vestig uw aandacht op deze gemeenzaamheid om u te doordringen van het feit, dat toen Petrus zeide: „Er is onder den hemel geen andere naam, die onder de menschen gegeven is,” hij sprak van Een, van Wiens leerstellingen hij goed op de hoogte was.

Tegenwoordig zweren de menschen bij de namen van heerschers: voor de Duitschers is het Hitler, voor de Italianen Mussolini, voor de Russen Stalin, voor de Spanjaarden Franco en voor de Chinezen Chiang-Kai-Shek. Aan elk dezer namen is een bepaalde regeeringsvorm verbonden en de aanhangers er van gelooven, dat hun redding, politiek gesproken, in het aanvaarden ligt van de theorieën, die door hun leiders worden verkondigd.

David O. Mackay

als een gewoon mensch, zoals u en ik. Hij was geen dreamer. Ofschoon hij soms heftig kon zijn, was hij geheel en al een man van de daad. Hij was tamelijk voorspoedig, bezat de eigenschappen van een leider en was boven al strikt eerlijk.

De omstandigheden brachten Petrus in nauw contact met Jezus

In het algemeen zoekt de mensch naar een betere levensorde. Zoo was het ook in Petrus' dagen. Hij had naar de argumenten der Farizeeën, Schriftgeleerden en Sadduceeën geluisterd, hij kende de macht van Rome en zag, dat het volk verdrukt werd. Temidden van dit alles kwam hij tot de conclusie, welke hij ook voor de leiders der Joodsche natie en voor de wereld uitte: „Er is onder den hemel slechts één naam, door welken het menschedom kan worden verlost.”

„Verlost” is een afgezaagd woord, door godsdienstleeraren gedurende de laatste eeuw vaak gebruikt om een vermeende of werkelijke verandering in levenshouding aan te duiden. In dit artikel zal het woord worden gebruikt in de beteekenis, die Dr. Charles Foster Kent, Professor in de Bijbelsche letterkunde aan de Yale universiteit eraan geeft. Deze schrijft, in antwoord op de vraag: „Van wat moet de mensch worden verlost?” het volgende:

Deze vraag moet heden worden beantwoord, niet in het licht der bespiegelende wijsbegeerte of abstracte theologie, maar op physiologische, zielkundige, politiek wetenschappelijke, economische en sociologische gronden. De mensch moet in de eerste plaats worden verlost van de overheersching zijner lage hartstochten, van zijn kinderachtige neigingen, aan welke hij nog niet is ontgroeid, en van verkeerd geleid egoïsme.

Hij moet worden verlost van de onkunde omtrent zichzelf en zijn verwantschap tot God en zijn medemenschen. Hij moet worden verlost van zijn tobben en vree-

zen, waardoor zijn fysieke, verstandelijke en zedelijke krachten worden ondermijnd, en van lage levensdoeleinden, die de ontwikkeling tot een volmaakt mensch in den weg staan. Hij moet worden bevrijd van de verlamrende gevolgen van fouten en zonden uit het verleden.

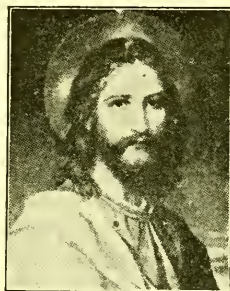
De gewone mensch van dezen tijd gaat niet gebukt onder de vrees voor een vertoornd God. De gevolgen zijner misdaden vervolgen hem veeleer op een meer directe wijze. De mensch wendt zich niet tot God om vergiffenis in theorie, doch om praktischen bijstand om die boeien te verbreken, die, door hemzelf of zijn voorouders gesmeed, hem binden aan datgene wat laag en gemeen is. In het licht der moderne zielkunde is het duidelijk, dat ofschoon de mensch in een oogwenk kan ondergaan wat men gewoon is bekeering te noemen, zijn verlossing echter niet in een oogenblik tot stand komt, doch een voortdurend opvoedkundig proces is. Dit leert hem niet passief te zijn, leert hem zijn juiste plaats ten opzichte van zijn naaste omgeving kennen en brengt in hem de edele drijfveren en idealen tot ontwikkeling, welke hem in staat stellen zijn levenswerk te verrichten in de levensomstandigheden, waarin hij is geplaatst.

Zoo deed Jezus voor de geestelijk nooddriftige mannen en vrouwen, die zich om Hem heen verdrongen gedurende Zijn zedingswerk in Galilea. Wat Hij toen voor de menschen deed, kan Hij ook voor de menschen van vandaag doen, want de vereischten voor en het proces van de verlossing zijn eeuwig dezelfde.

Hij was in staat dit verlossingswerk te doen, omdat Hijzelf vele dingen had mededoorleefd en den eenigen weg, die naar de oplossing voerde, had gevonden. Geen leeraar uit het verleden was zich de zwakheid der menschelijke natuur meer bewust dan Jezus, maar Hij zag ook en verklaarde ook haar goddelijke mogelijkheden. Hij zag, *dat deze mogelijkheden slechts tot hun recht komen, indien ieder mensch in normale, levende gemeenschap met den Hemelschen Vader werd gebracht.* Dat was de groote les, die Zijn eigen ervaring Hem had geleerd. Niet voordat Hij in Zijn ziel de woorden had gehoord: „Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in Wien Ik Mijn welbehagen heb”, begon Hij aan Zijn eigen arbeid als de vriend en Verlosser van zondaren. Nadat Hij deze goddelijke woorden had gehoord, kon Hij niet langer van Zijn behoeftige broeders wegblijven. De ondervindingen van Jezus in dit opzicht zijn het type der algemeene menschelijke ondervindingen. Zoodra de mensch tot de erkenning komt, dat Hij Gods zoon is, opent dit hem tegelijk de oogen voor het feit, dat alle menschen zijn broeders zijn. Hierin ligt het wonder van het godsdienstig leven. Het is het eeuwige mysterie der bekeering. Wanneer de mensch eenmaal zijn verwantschap met God en zijn medemenschen ten volle beseft, voelt hij zich plotseling bevrijd van zijn zelfzuchtige neigingen, zijn zorg en zijn vrees. De gevolgen van zijn zonden uit het verleden hebben zelfs geen macht meer over hem. Een uitgestrekt aanlokkelijk arbeidsveld ligt voor

hem en door onzelfzuchtig dienstbetoon worden vrede en vreugde zijn deel.

Geen andere leider van menschen, geen andere godsdienstleeraar, geen enkel menschelijk wezen heeft ooit gegeven of zal ooit kunnen geven zulk een goddelijke verzekerdheid, dat de mensch een kind van God is; uit geen andere bron spruit de kennis van de wegen, die naar vrede en geluk leiden. De leer-

Christus is ons een voorbeeld.

stellingen van Jezus kunnen even goed worden toegepast op volksgroepen en nationale problemen als op individuen. Ach, als men het slechts wilde beproeven.

Er bestaat een verhaal van eenige mannen in een schip, dat gedurende een hevigen storm uit de koers was geslagen en ten slotte hulpeloos in een vreemde baai rondreef. De watervoorraad was uitgeput en het scheepsvolk dreigde van dorst om te komen. Zij durfden echter niet van het zoute water, waarin het schip zich bevond, te drinken. Ten slotte gingen zij er echter toch toe over eenig water van buitenboord op te halen en in hun

(Zie vervolg blz. 338).

Indien gij niet één zijt? Gij zijt de Mijnen niet.

door Joseph Fielding Smith.

OP ZEKEREN DAG, dat Jezus met zijn discipelen naar Kapernaüm reisde, ontstond er een twistgesprek onder hen over de vraag wie de grootste was in het Koninkrijk der hemelen. Toen zij aan de woning waren gekomen, waar zij verblijf zouden houden, riep Jezus hen tezamen en een klein kind voor hen plaatsend, zeide Hij tot hen :

„Indien gij u niet verandert, en wordt gelijk de kinderkens, zoo zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan. Zoo wie dan zichzelf zal vernederen gelijk dit kindeken, deze is de meeste in het Koninkrijk der hemelen.” Matth. 18 : 3-5.

Ook zeide Hij :

„De koningen der volken heerschen over hen; en die de macht over hen hebben worden weldadige heeren genoemd. Doch gij niet alzoo, maar de meeste onder u die zij gelijk de minste, en die voorganger is, als een die dient. Want wie is meerder, die aanzit, of die dient? Is het niet die aanzit? Maar Ik ben in het midden van u, als een die dient.” (Lukas 22 : 25-27.

In deze woorden van onzen Heer liggen twee lessen besloten. De eerste is, dat niemand een plaats in het Koninkrijk van God waardig is, die niet nederig gelijk een kind is en niet gewillig om zich te laten leiden door degenen die boven hem zijn geplaatst. De tweede is dat niemand, met eenige volmacht vereerd, waardig is deze volmacht uit te oefenen, tenzij

hij zulks ootmoedig en in den geest van liefde doet.

Jezus was de nederigste en ootmoedigste mensch, die ooit op aarde heeft geleefd, toch was Hij aller Heer! „Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u, en leert

„Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart”

van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uwe zielen. Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.” Matth. 11 : 28-30.

Toen onze Heer onder de menschen woonde, werd Hij de dienaar van allen en wachtte Hij op menschen die Hij in nederigheid en liefde kon dienen: toch was Hij de Schepper der aarde en Gods eenig geboren Zoon! Gedurende Zijn geheele zending op aarde, leerde Hij Zijn disci-

pelen door Zijn voorbeeld, dat allen, die autoriteit bezitten, dienaren zijn en geen meesters, en dat zij hun werk voortdurend in een geest van liefde en gewilligheid zouden volbrengen, ten dienste der menschheid. Om deze waarheid zooveel indruk te doen maken, dat de discipelen deze nimmer zouden vergeten, nam Jezus zelf een handdoek en een kom met water, knielde neer en wiesch hun voeten. Welk een verschil met de wereld van heden! Zoodra de menschen eenige macht krijgen, beginnen zij hun medemenschen te overheerschen. De volken der wereld zijn thans getuige van de gevolgen van zulk een onrechtmatige uitoefening van autoriteit door booze menschen. Allen, die in de Kerk in verantwoordelijke posities zijn geplaatst, moeten zich het voorbeeld, door onzen Heer gegeven, herinneren. Zij zijn aller dienaar, en in het besturen van de aangelegenheden der Kerk, hetzij in een Gemeente of in een andere vertakking van Zion, moet degen, die tot de leiding is geroepen, zeggen: „Volg Mij, en doe zooals ik doe”, en niet: „Ga, gelijk ik u heenzend.”

Nederigheid en dienstbetoon, in een geest van liefde betracht, zijn de onontbeerlijke hoedanigheden voor hem, die de leiding heeft, ten einde te slagen.

Doch hoe staat het met de plicht van hen, die geroepen zijn te volgen? Het is hun plicht te aanvaarden met denzelfden geest van nederigheid, getrouwheid en liefde, welke van hen, die presideeren, wordt verwacht. Hij, die zichzelf beter in staat acht de leiding te nemen dan dengeen,

die daartoe is geroepen, en deswege in verzet komt, bewijst hiermede zijn ongeschiktheid als leider.

Een waar leider bezit tevens de gewilligheid om te dienen. Indien iemand niet in staat is tot volgen, is hij niet waard te gebieden. Dat toch de geest van nijd, afgunst en trouweloosheid geen plaats vinde in de harten van de leden der Kerk! Indien wij geroepen worden om te leiden, laat ons dat leiderschap dan uitoefenen in den geest van liefde, geloof en nederigheid, gelijk onze Zaligmaker diende. Indien wij slechts geroepen worden om te volgen en de leiding van anderen te gehoorzamen, dan vraagt de geest van het Evangelie ons daaraan gevolg te geven met geheel ons hart. Indien dat geschiedt, zal er vrede, liefde en saamhoorigheid heerschen in elke afdeeling van de Kerk.

Wat waren de afstammelingen van Lehi niet gelukkig na de komst van Christus! Zij hadden de twee groote geboden geleerd: ten eerste: den Heer hun God lief te hebben met geheel hun ziel, en ten tweede: hun naaste lief te hebben als zichzelf. Twee honderd jaren lang leefden zij in volmaakte vrede en liefde met elkaar en hun geschiedschrijver kon van hen schrijven:

„En er was geen twist in het land, wegens de liefde Gods, welke in de harten van het volk woonde. Er was geen tweedracht noch strijd, noch moeilijkheid, noch hoererij, noch leugen, noch moord, noch eenige soort van ontucht, en er kon zekerlijk geen gelukkiger volk onder al de menschen, die door Gods hand ge-

(Zie vervolg blz. 340).

1 NOVEMBER 1939

VAN DE REDACTIE

EEN AFSCHIEDSGROET AAN ONZE BROEDERS EN ZUSTERS
IN NEDERLAND

IN HET Evangelie van Mattheüs lezen wij het volgende: „En als Hij op de Olijfberg gezeten was, gingen de discipelen tot Hem alleen, zeggende: „Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn en wanneer zal het teeken zijn van Uwe toekomst, en van de voleinding der wereld? En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ziet toe, dat u niemand verleide. Want velen zullen komen onder Mijnen naam, zeggende: Ik ben de Christus en zij zullen velen verleiden. En gij zult hooren van oorlogen en van geruchten van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt, want al die dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet. Want het eene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het eene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen zijn hongersnooden en pestilentiën, en aardbevingen in verschillende plaatsen. Doch al deze dingen zijn maar een beginsel der smarten. . . . En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot een getuigenis aller volken; en dan zal het einde komen.

Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, den Profet, houdt stand in de heilige plaats. (Matth. 24: 3-8, 14, 15).

Gij allen hebt reeds vernomen dat alle zendingen uit Nederland zijn weggeroepen en naar Amerika

zijn teruggekeerd of op het punt staan daarheen terug te keeren. Wellicht werden nimmer tevoren, in de geschiedenis der Nederlandsche Zending, zooveel zendingen tegelijk teruggeroepen als thans het geval is.

Hun vertrek luidt een nieuw belangrijk tijdperk in die geschiedenis in. Het is echter in overeenstemming met de teekenen der tijden. Sommigen hebben gevraagd, of nu de tijd was gekomen, waarvan door de oude profeten was gesproken en waarin wij de groote gebeurtenissen kunnen verwachten, welke de tweede komst van den Zaligmaker vooraf gaan.

Zooals in de „Ster” dikwijls is verkondigd, is de tijd van Zijn tweede komst niet bekend. Niemand kan de dag of het uur Zijn komst voorzeggen. Van één ding zijn wij echter zeker, n.l. dat het werk, waarvan Hij zeide, dat het in gerechtigheid zou worden gedaan, met groote schreden vooruit gaat. De gevolgen en de invloed ervan kunnen nauwelijks worden geschat. Gebeurtenissen, welke voor ons de gewoonste zaak van de wereld zijn, zouden onze voorouders groote wonderen toeschijnen. Waar zij zich door middel van handwagens voortbewogen en in zeilschepen den ocean overstaken, spoeden wij ons niet alleen voort in auto's, stoomschepen en vliegtuigen, doch

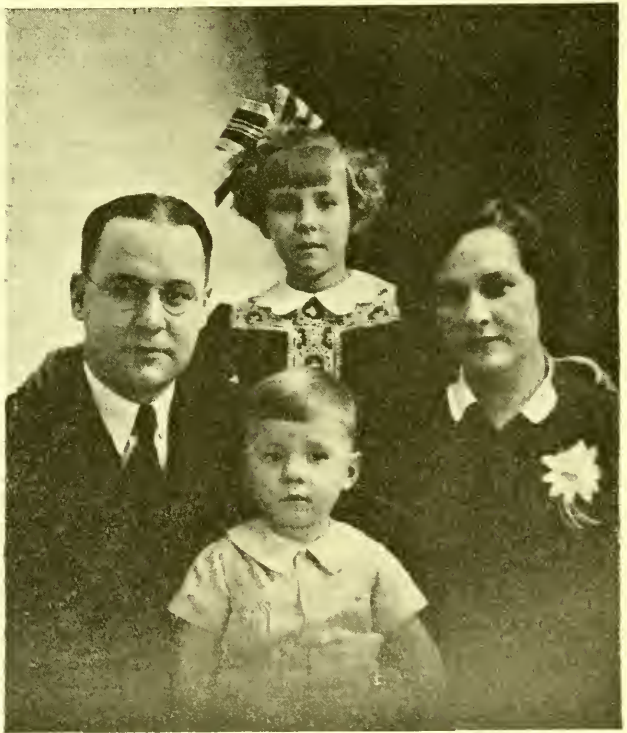
in letterlijken zin verkondigen wij onzen boodschap van de daken der huizen. De stem van den zendeling wordt door millioenen gehoord.

„Ziehier de gelijkenis van den vijgeboom: Wanneer zijn tak nu teeder wordt, en de bladeren uitspruiten, zoo weet gij, dat de zomer nabij is.” Laat het wegtrekken van de zendingen en de belangrijke gebeurtenissen in de wereld, die dit noodzakelijk maken, een waarschuwing voor ons zijn. Wij voorspellen geen rampen en onheilen of het einde der wereld, omdat wij overtuigd zijn, dat de leden niet behooren tot diegenen, van wie in de Schrift wordt gezegd, dat zij zorgeloos eten en drinken en vroolijk zijn. De Schrift zegt, dat het ten tijde van de komst van den Zoon des Menschen zal zijn als in de dagen van Noach, maar dat zij, die de duisternis hebben verlaten, de Waarheid aangenomen en de wapenen van recht en gerechtigheid hebben aangegord, te vergelijken zijn met de weinigen, die aan de stem van Noach in zijn dagen gehoor gaven.

Laat ieder lid van de Kerk zich hullen in de wa-

penrusting van het geloof en in nederigheid trachten zijn bruikbaarheid te vergrooten. Onderhoudt het Woord van Wijsheid, betaalt uw tienden en vastengaven, bezoekt geregeld uw vergaderingen, kortom: leeft het Evangelie.

De grootte leider Jozua vermaande de kinderen Israëls in de volgende bewoordingen: „Kiest u heden, wien gij dienen zult; hetzij de goden, welke uwe vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend hebben, of de goden der Amorieten, in welker land gij woont; maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen den Heere dienen!” Laat de tehuizen

President en Zuster Murdock en kinderen

der Heiligen huizen van aanbidding zijn. Het hoofd van het gezin vergadere zijn huisgenooten om zich in gezamenlijk gebed God te vragen om leiding en bescherming. Godsdienstoefeningen thuis zullen grootendeels de vermindering van de gelegenheid tot het bijwonen van openbare vergaderingen, tengevolge van de afwezigheid der zendelingen, vergoeden. „Het tehuis behoort den geestelijken steun te geven, zonder welken het menschelijk leven schipbreuk lijdt.”

In de Zending is werk voor ieder. Al mogen niet allen de volmacht bezitten om de sacramenten te bedienen of te doopen, toch kan een ieder medewerken om de doeleinden des Heeren tot stand te brengen. Zij kunnen het Evangelie verkondigen aan bureu en familieleden. Vele huizen, die voor de zendelingen gesloten bleven, staan voor de Heiligen open. Dit verschaft den niet-Priesterschapdragers de gelegenheid om actief zendingswerk te verrichten. Ieder lid van de Kerk en in het bijzonder hij, die het Priesterschap draagt, behoort er ernstig en met een biddend hart naar te streven om zijn ambt en het in hem gestelde vertrouwen waardig te zijn. Dat dit in het bijzonder ter harte worde genomen door de mannen in de Kerk, die tot actieven zendingsdienst geroepen zijn.

Geen Heilige der Laatste Dagen mag toegeven aan de verleidingen, die het leven zoovele biedt. Ieder zij een voorbeeld voor zijn naaste, levende het Evangelie, opdat hij, de goede werken ziende, gedrongen moge worden de waarheid te

onderzoeken en haar zegeningen te mogen ontvangen.

Weest getrouw aan Koningin en vaderland, getrouw aan de waarheid, zooals gij die verstaat — weest waar tegenover uzelf en blijft het Evangelie en het verbond, dat gij hebt gesloten, gehoorzaam.

„Getrouwheid is een kracht, niet slechts een gedachte, en levenshouding is nog iets anders dan een geloofsbelijdenis alleen. Dit beteekent, dat men niet kan volstaan met er alleen vóór te zijn, doch ook mede moet werken. Laat het in de Kerk zoo zijn, gelijk het in het geheele land is: hij, die achterblijft, neme de plaats in van hem, die heengaat om elders dienst te doen. Sluit de rijen aaneen en gaat voort met onwankelbaar geloof, en met onbevreesde harten.

Wij zijn onuitsprekelijk dankbaar voor het gehoor, dat gij allen hebt gegeven aan onzen oproep, om de verantwoordelijke posities in de Zending en in de Gemeenten in te nemen. In tijden als deze komen de ware leiders naar voren en bieden zich vrijwillig aan. Broeder J. Schipaanboord Sr. is als leider der Zending gekozen en zal met Zuster Schipaanboord zijn intrek in het Zendingshuis, Laan van Poot 292, Den Haag, nemen. Broeder A. D. Jongkees zal zijn eerste raadgever zijn en de redactie van „De Ster” op zich nemen. Broeder Pieter Vlam zal als tweede raadgever optreden, terwijl Broeder J. Schipaanboord Jr. als zendingssecretaris zal fungeeren. De zusters G. Zippro en F. Kemker zullen de Zustershulpvereniging leiden. Broeder J. Roozemond heeft zich met de leiding van de

Jonge Mannen Ontwikkelings-vereening belast en Zuster Agnes Alkema met dezelfde vereening voor de Jonge Vrouwen. De zusters P. C. Belt—Nijkiel, C. Romijn—Kwawegen en Emma Oehlke zullen de leiding van de jeugdklassen hebben. Broeder G. Riebeek en G. Diender en Zuster J. Copier hebben zich met het Genealogisch werk belast, terwijl Broeder J. Schipaanboord Jr. het werk van de Zondagsschool zal leiden.

Wij hebben het vertrouwen, dat met deze nieuwe leiders en uw volle medewerking de Nederlandsche Zending vooruit zal gaan en op doeltreffende wijze de waarheid verspreiden, ten einde nog vele zielen tot Christus te brengen.

De zeven en twintig maanden van ons verblijf en onzen arbeid temidden van u zijn ons een groote vreugde geweest. Welke gelukkige herinneringen hebben wij aan den bouw en de inwijding van de nieuwe kapel in Overmaas en de vestiging van een nieuw Zendingstehuis en kantoor in Den Haag! Wij zullen niet vergeten, op welke wijze gij de opera „Martha” uitvoerde te Amsterdam, Groningen en Rotterdam.

Ook de vele mooie Districtsconferenties, welke wij hebben bijgewoond en waarvan wij zoovele goede indrukken hebben meegenomen, zullen ons altijd in de gedachten blijven. Wij zijn trotsch op uw pogingen om de vergaderzaal te Amsterdam te vernieuwen en den Priesterschaptuin te Utrecht.

De Zendingsconferentie met haar vele afwisselende werkzaamheden, als zang, voordracht en tooneel, zijn ware mijlpalen van vooruitgang. Ook herinneren wij ons het Zendelingenkoor en de Zee-meeuwen met hun nationaal kampioenschap.

Bij ons heengaan laten wij een nieuwen zangbundel bij u achter, waarvan wij hopen, dat gij er nog vaak uit moogt zingen en er van genieten.

Wij roepen u allen een hartelijk vaarwel toe en als afscheidswoord vermanen wij u de schoone belofte te lezen, welke in de 89ste Afdeeling van Leer en Verbonden te vinden is :

„En alle heiligen, die deze woorden zullen ter harte nemen en betrachten en alsook de geboden gehoorzamen, zullen ontvangen: gezondheid in hunnen navel, en merg in hunne been-deren.

En zullen bekomen wijsheid en een uitgebreide kennis, ja ook verborgene schatten ;

En zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden.

En ik, de Heere, geef hun een belofte, dat de engel der verwoesting hen zal voorbijgaan, gelijk de kinderen Israëls, en hen niet zal slaan.”

— Franklin J. Murdock.

— Claire T. Murdock.

— Joyce Murdock.

— Tommy Murdock.

* * *

Het is niet gebrek aan idealen, waaraan de wereld lijdt. Het zijn de vele idealen, welke niet worden nageleefd. Een elk dezer verandert in vergif. — Frank Crane.

*Een groet aan de leden der Kerk van het nieuwe
Zendingsbestuur*

A. D. Jongkees

J. Schipaanboord Sr.

P. Vlam

De beslissing is gevallen en ten uitvoer gebracht: de zendingen zijn naar hun land teruggekeerd, de leiding is in onze handen overgegaan, gelijk ge in dit nummer van »De Ster« kunt lezen. Een kort woord van introductie moge hier een plaats vinden.

Wij zijn ons bewust van de groote verantwoordelijkheid, die op onze schouders is gelegd, groot niet alleen door haar aard en door de tijdsomstandigheden, doch ook door het besef van eigen onvolkomenheden.

Niettemin zijn wij vastbesloten om, met Gods hulp, het werk zoo goed mogelijk voort te zetten en, zoo Hij wil, dit uit te breiden. Wij hopen dit te volbrengen in den geest van het Evangelie, d.w.z. in

den geest van nederigheid, geduld en liefde, doch ook met vastberadenheid en onwankelbaar vertrouwen in Zijn leiding en tevens in de hoop, dat gij allen, die dit leest, ons naar uw vermogen wilt bijstaan in de taak, welke op onze schouders is gelegd. Dan zal Zion bloeien, ook in de lage landen aan de zee! Zoo laat ons dan de handen ineen slaan!

Zr. G. Zipro

Zr. F. Kemker

J. Roozemond

Zr. A. Alkema

Van deze plaats past ons nogmaals een hartgrondig woord van dank aan President en Zuster Murdock, en alle Zendingen welke ons noodgedwongen moesten verlaten, voor het groote en schoone werk welke zij allen voor de Nederlandsche Zending tot stand hebben gebracht.

De vele lessen en raadgevingen welke wij van tijd tot tijd mochten ontvangen kunnen en zullen wij nimmer vergeten.

Zr. C. Romijn-Kwawegen

Zr. P. C. Belt-Nijkiel

Zr. E. Oehlke

Ook het uitgeven van het nieuwe Zangboek, waarin Zuster Murdock het grootste aandeel had, heeft in een jarenlange behoefte voorzien.

De liederen door haar uit dit nieuwe Zangboek gezongen zullen wij in onze vergaderingen noode missen.

G. Diender

G. Riebeek

Zr. J. Copier

En wanneer wij deze inspireerende liederen in onze samenkomsten en huisgezinnen dankbaar zullen gebruiken, dan zal het zeker aan het doel beantwoorden, waarvoor het uitgegeven is.

Laat ons de banieren van het Evangelie hoog opheffen en het uitdragen in de wereld.

Wij marcheeren voort tot glorie,
Wij werken voor een kroon,
Wij strijden voor de waarheid
Aan 't eind wacht ons het loon.

J. Schipaanboord Jr.

Geen andere naam.

(Vervolg van blz. 329)

wanhoop dronken zij van dat vocht, dat zij voor zeewater hielden, doch tot hun groote verbazing en vreugde koel, verfrisschend zoet water bleek te zijn. Zij waren in de uitmonding van een rivier geraakt zonder het te weten! Zij hadden niets anders te doen dan de handen uit te strekken en de vernieuwing der levenskrachten aan te nemen, waarnaar zij reikhalzend uitzagen.

Dit voorbeeld is op een groot deel van het menschdom van vandaag toepasselijk. Menschen en naties zijn van hun ankers geslagen; zij hebben allen steun verloren en hun wijsheid is hun van geen nut. De ware en beproefde methoden van vroeger heeft men verlaten en allerlei vage theorieën, die als algemeen geneesmiddel worden aangeprezen, hebben hun plaats ingenomen. Er is dringend behoefte aan een betrouwbare en ervaren stuurman aan het roer,

„In dezen tijd, meer dan ooit tevoren”, schrijft Hayden, „wordt de menschelijke gemeenschap door ontbinding, of nog erger: den volkomen chaos bedreigd. Alle menschelijke boosheden: onrechtvaardigheid, zelfzucht en misbruik van macht worden vreeselijk en onheilspellend, wanneer zij worden gesteund door de macht van een ijzeren vuist. De ziel vanden mensch krimpt van vrees ineen temidden eener beschaving, die te ingewikkeld is geworden voor wien ook, om te overzien en te controleren.

Vreugde en schoonheid verdwijnen uit het leven. Toch is een schoon, overvloedig, lachend leven altijd het

einddoel van ons streven geweest.

Welke tastbare waarde heeft het veroveren van de stoffelijke wereld, het ontginnen van de bronnen der natuur en het scheppen van weelde anders dan als grondslag te dienen voor het leven van den geest? Van beiden één: of wij zijn getuige van de ineenstorting van de beschaving tengevolge van het gewicht harer materiele mechanisatie, of wij staan aan den vooravond van de geboorte eener nieuwe organisatie met geestelijke idealen.”

Slechts door het aanvaarden van de leerstellingen van Christus kunnen deze idealen werkelijkheid worden.

Een van de hechtste en veiligste grondslagen der maatschappij, die tegenwoordig worden ondermijnd, is het gezin. Het moderne leven doet het gezinsleven teniet gaan. Vereenigen buitenhuis, onmatigheid, geboortebeperving zijn verraderlijke en boosaardige vijanden van het gezinsleven. Het echtscheidingskwaad heerscht algemeen. Een der naties heeft zich het recht toegeëigend om de geheele verzorging van de kinderen op zich te nemen, zoodra zij zijn geboren, hierbij van het standpunt uitgaande, dat zij aan den staat behooren. De ouders zijn niet meer dan werktuigen met weinig of geen verantwoordelijkheid in het grootbrengen der kinderen, nadat zij ter wereld zijn gebracht.

Voor de juiste oplossing van al deze problemen, kunnen wij ons veilig tot Jezus wenden als onzen Gids. Hij zeide, dat de huwelijksstaat van goddelijken oorsprong

is en onder geen voorwaarde opzij mag worden gezet. Het gezin neemt in Zijn leerstellingen een voorname plaats in ten aanzien van de ontwikkeling van het individu en van de gemeenschap. Dienaangaande schrijft Charles Kent: „De wijsheid Zijner beweringen wordt door de moderne leer der samenleving bevestigd, die in het gezin de historische en werkelijke basis erkent van een hechte samenleving.”

De tegenwoordig heerschende minachting voor de rechten en plichten van het gezin bewijzen opnieuw hun groote belangrijkheid. De groote denkers van dezen tijd beginnen hoe langer hoe meer in te zien, dat de oplossing van onze grootste politieke, sociale en economische problemen in de doelmatige en getrouwe training van den mensch in zijn eigen tehuis moet worden gezocht. De schande onzer echtscheidingsprocedures in de moderne samenleving zal het tegenwoordige geslacht er langzaam maar zeker toe brengen meer aandacht te schenken aan Jezus' ernstige leer aangaande het huwelijk.”

De verantwoordelijkheid van het ouderschap wordt in dezen tijd nadrukkelijk weergegeven in de volgende woorden van Christus: „En wederom alle ouders in Zion of in hare Ringen, welke georganiseerd zijn, die kinderen hebben en hen niet onderwijzen in de leer van bekeering, geloof in Christus, den Zoon des levenden Gods, den doop en de gave des Heiligen Geestes, door het opleggen der handen, als zij acht jaar oud zijn, zoo zal de zonde op de hoofden der ouders zijn.” L. en V. 68 : 25.

Het voornaamste in Jezus levensphilosophie is dit gebod: „Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid.”

Wanneer God het middelpunt van ons bestaan wordt, worden wij ons bewust van een nieuw levensdoel. De bevrediging der stoffelijke behoeften van het lichaam is niet langer het hoofddoel van het sterfelijk bestaan, gelijk dit bij de dieren het geval is. Geestelijke rijkdommen zijn het, en niet wereldsch bezit, waarnaar ons verlangen het meest uitgaat.

Ik vraag mij af, hoe lang de zelfzuchtige, hardnekkige mensch noodig heeft om de waarheid van dit min of meer paradoxale woord te leeren :

„Zoo wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen ; maar zoo wie zijn leven verliezen zal, om *Mijnentwil*, die zal het vinden.?”

De waarachtigheid en praktische bruikbaarheid van deze woorden kunnen door ieder intelligent mensch worden ervaren ; zij het door ernstige studie in spreken, zingen of het bespelen van eenig muziekinstrument voor een auditorium ; in het volvoeren van den dagelijkschen arbeid. Indien gij daarin uzelf verliest, d.w.z. zoo verdiept raakt, dat gij uzelf geheel vergeet, dan zult gij, wellicht tot uw verbazing bemerken, dat gij in het volbrengen van uw taak, uzelf gevonden hebt.

Laat uw leven, zoowel als uw woorden de waarheid verkondigen, dat Jezus Christus onze onfeilbare Leider is, en dat door aanvaarding van Zijn Evangelie de vreugde in uw persoonlijk leven kan komen.

BIJ DE VOORPAGINA

Slechts weinig feiten der wereldgeschiedenis zijn spannender of gingen gepaard met voorbeelden van grooter heldenmoed, dan die der „Mormoonsche” Handwagen-Pioniers. De lange tocht over de vlakten met langzaam vooruitkomende ossen en logge wagens, vergde een voortdurende verzorging der dieren.

Teneinde de duizenden leden der Kerk in staat te stellen op goedkoopere wijze naar het Rotsgebergte te trekken, ontwierp Brigham Young het plan met handwagens te gaan. Elk gezin had een wagen, waarin hij zijn weinig persoonlijk bezit opstapelden, zooals kleeding, gereedschap, beddegoed, drinkwater en proviand voor enkele dagen. Wij zijn deze moedige pioniers dank verschuldigd voor het groote erfdeel, dat zij ons nalieten en het voorbeeld van geloof en vertrouwen, ons getoond.

* * *

Indien gij niet één zijt? Gij zijt de Mijne niet

(Vervolg van blz. 331)

schapen waren, zijn Hoe gezegend waren zij, want de Heere zegende hen in al hun werken.”

Is het mogelijk voor de leden der Kerk in eenige zending of vertakking van Zion, om te leven gelijk dit oude volk leefde? Ja zeker! Indien zij slechts liefde voor God in hun harten hebben. Waar oprechte liefde heerscht, is geen plaats voor afgunst, nijd en oneenigheid in de Kerk. De Zaligmaker zeide tot Zijn discipelen:

„Een nieuw gebod geef ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt. Hieraan zullen zij allen bekennen, dat gij Mijne discipelen zijt, zoo gij liefde hebt onder elkander.” Joh. 13: 34-35.

En door den mond van den Profeet Joseph Smith zeide de Heer: „Ik zeg u, weest één; en indien gij niet één zijt, gij zijt de Mijnen niet.”

. . .

Gezamenlijke opzegging voor de maand November

Gen. 28, vers 22: „En alles wat Gij mij geven zult, daarvan zal ik U voorzeker de tienden geven.”

AVONDMAALSVERS

Zuiver, Heiland, onze harten,
Houdt ons in het rechte spoor,
Waardig dat Uw Geest ons leide,
Dag aan dag, heel 't leven door.